

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

Editura Eikon este acreditată de **Consiliul Național
al Cercetării Științifice (CNCS)**

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MARINESCU, ȘERBAN

Ministrul pustiului / Șerban Marinescu. - București :
Eikon, 2025

ISBN: 978-606-49-1521-4

821.135.1

Redactor: Isabela Brănescu

Design: Ada Atănăsoaei

Editor: Valentin Ajder

Ministrul pustiului

Șerban Marinescu

E I K O N

București, 2025

5	Condamnare la vis	71	Autoportretul unui înger umanizat
7	Fior	75	Revelație
9	Frumoasa din Kabul	77	Arhitectii de vise
13	Marea luptă cu realitatea	81	Scrisoare de dragoste
15	Într-o Siberie a existenței	84	Deportat în neant
18	Geniul	87	Elegia unei dispariții
21	Mai singuri decât copacii	89	Cămașa de disperare
23	Coșmar	92	Festivalul visului
25	Ultima vizită	93	Eu
27	Ministrul pustiuului	95	În grădina botanică
30	Închisoarea Yakutk	97	Poemul bărbatului
33	Fericire moartă	102	Duelul
35	Stăpânul iluziilor	103	Poezia neantului
38	Groparul	105	Cumplit
41	Mitul marelui câștigător	107	Copilul fără nume
44	Zidul	110	Idilă supremă
49	Călător prin secole	113	Nu mai veni
51	Fabrica de iluzii	115	Sunt o închisoare
54	Prizonieri ai mișcării	117	Martiriu
56	Râsete în infern	119	Însemnări din preexistență
62	Republica fanteziei	121	Pustiu
64	Contrabandist	123	Realitatea visează
66	Adevăr pustiu	125	Metropola viselor
67	Religia visului	127	Ardere completă
69	Statuia albă	128	Elegia îmbrățișării paralizate

Șerban Marinescu s-a născut la București, în 24 martie, 1978, a urmat cursurile Liceului „George Călinescu”. Mai târziu a avut o experiență călugărească de câțiva ani, la un schit, în munți, sihăstrind două ierni în peșterile din Munții Căpățâanii. A făcut lungi peregrinări prin țară și Europa de Est. În ultimii 10 ani, a călătorit în peste 30 de țări și mai mult de 250 de orașe. A făcut incursiuni repetate în Munții Alpi și Scandinavi, în insulele Santorini, Feroe, Islanda, Groenlanda și Svalbard, în Oceanul Înghețat. A lucrat ca artist de stradă în Paris, Barcelona, Hamburg, Copenhaga, Stockholm, Oslo. Este un explorator singuratic al depărtărilor extreme, fascinat de strania poezie a ținuturilor pustii și de noile moduri de exprimare poetică. A debutat în anul 2019, cu volumul de versuri „Eclipsă de gând” (Editura Eikon), în care a stabilit un alt tip de relații între cuvinte și tăceri, între sunete și tăceri. Una dintre notele specifice poeziilor sale este reprezentată de metafora cu vibrații, cuvintele din „Eclipsă de gând” fiind aureolate. A urmat în anul 2022 „Șamanul străzii” (Editura Eikon), un volum vizionar și metafizic, o cartografiere a lumilor interioare, în care visul, tăcerea și extazul devin forme ale cunoașterii transcendente.

Condamnare la vis

Cititorule, rătăcit prin
librării, printre
pagini cu rânduri anoste...
Această carte te-a atras
de când pășeai
pe ușă, fără să știi.
Tu ai urmat blestemul
la visare, fiind condamnat
chiar înainte să o atingi
Poți să o cumperi, să o
furi, e treaba ta.

Dar să nu uiți, dacă o vei
citi distrat, fără să fi
atent, te va lovi
ca un maestru zen pe un
discipol prost.
Iar dacă te va face să
plutești prin lumi ce nu
le-ai bănuț nicicând,
nu-mi mulțumi
pentru că oamenii
te vor urî pe veci.
Și tu vei strivi lumea
ca pe o jucărie.
Eu ce-am distrus-o cândva
complet, din temelii,
doar eu te voi aștepta
în caverna fanteziei.
Eu, călăul realității...
te temi de lumea mea?

Am să te întâmpin singur
și blindat de vise
am să te-nvăț
să schingiui frica
vei îngrozi turme de
întrebări cu biciul
revelației mele.
Și ai să vezi cum clocotește
infinitul, în pumnul meu
fără să simt durerea...
Dar deocamdată, tot ai început
citește până la capăt
nu fi laș, nu te opri!

Fior

În timpul meu liber
tatuez orele cu strigătul
să admire imensitatea
forma inedită a durerilor mele
Mi-am făcut din coșmar
un inel cu care
hipnotizez viitorul.

Când intru în barul
unde lucrează iubita,
oamenii își ascund poveștile
sub masă
ca pe niște bagaje suspecte.

Pentru că oricât de normal
încerc să pășesc se vede
la mine un lucru înfricoșător.
Se vede că sunt
flancat de nopți.
Ele mă însoțesc zăngănindu-și
zalele de întuneric
pe podea și pe mese.
Iar sărutul meu pe care îl
trântesc pe tejghea
seamănă cu o hartă a unei
comori blestemate.
Cu un sarcofag al căror
vestigii inestimabile
îngrozesc prin amenințarea
unor boli.
Pentru că ființa mea
duhnește a singurătate.

Am știut asta de când eram
copil cu o copilărie înscenată.
De aceea lumina nu mă
poate atinge, și nici privirile oamenilor.
De atunci mi-am înfipt
iluzia în mijlocul realității
și simt cum o despică
tot mai mult, lăsând să se
strecoare vidul ce îmi
năclăiește clipele

De aceea, iubita când mă
îmbrățișează peste tejghea,
rămâne aplecată
nefiresc peste umerii mei.
Ea e cuprinsă
într-un fel de paralizie.
Iar pe clienți îi trece un
fior, risipindu-le aburii beției.
Ei simt că ceva nu e în regulă
și își dau seama cu întristare
că barmanița lor veselă
e contaminată de un duh al pustiului.

Frumoasa din Kabul

Afganistan... torid, sălbatic
și înfricoșător cu
fete speriate, pe care
tăcerea le înfrumusețează
mai mult decât
orice pudră și orice colier.
Afganistan... cu trupuri
de oameni ce se
leagănă, spânzurate
în soarele arzător.
Cu blindatele morții ascunse
după coline și
luptători ce îmbrățișează
ultima oară nisipul,
mai frumos decât orice actor.

Afganistan... locul unde
inima mea s-a rostogolit
pe treptele morții
ca mingea unui copil
singuratic rătăcit prin cimitir.
Aici inima mea a bătut
așa de tare încât
a dărâmat porțile infernului
O bătrână în zdrențe
făcea semn cu pumnul spre niciunde
și când nu o privea nimeni
săruta picioarele spânzuraților.

Aici am văzut o frumusețe
din altă lume
exilată în mâinile celor

ce mută morții
ca pe niște piese de șah.
Am văzut cum trecea
logodnica Imamului
păzită de pumnale și carabine.
Și nu știu de ce,
un vis mi-a spus
că m-am născut să mor
în brațele ei
ce semănau cu niște crini.
Ei au intrat în curtea
Palatului, unde pâneau cu
ochi fioroși mujahedinii.
Am sărit gardul de piatră
și am așteptat
să își termine ritualurile
de rugăciune.

Ea mergea pe alee
și era îngândurată.
Am îmbrățișat-o strâns
și i-am sărutat chipul
ca pentru o viață întreagă.
Dar a țipat și într-o clipă
și-au tras săbiile, mujahedinii
Am trecut de gard,
ca prin vis și m-am
năpustit în depărtare
dar țipătul ei s-a înfipt
într-o urmă a mea din nisip.

A întrebat-o marele Imam
cum arată nelegiuitul,
cel vinovat de moarte și rușine.
— El are chipul alb, lunatic,
părul lung și ochii ca cerul...
și m-a ajuns din urmă
călare, ceata mujahedinilor.

Stăteam în fața ei, legat
de mâini și zornăiau în jurul meu
tăișurile săbiilor încinse de soare.
Ea îmi privea tăcută chipul
în care erau întipărite
strigătele mucenicilor.
M-a privit cu ochi nelumești
ce provoacă obsesia sacră
și-n ei se înfiripa
miraculos o minciună
ce a împiedicat
un cap să cadă.
Strigătul meu neauzit
i-a pipăit inima ca o mână
ce se zbate retezată.

Visul meu a sărutat-o
așa cum vrei
să săruți un înger
la judecata cea mare
și a văzut în ochii ei
minciuna cum s-a scurs
ca o lacrimă pe buze.
O minciună divină ce a